

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. října 2018 – FL v. TMD Friction EsCo GmbH

(Věc C-675/18)

(2019/C 103/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: FL

Žalovaná: TMD Friction EsCo GmbH

Předběžné otázky

1) Umožňuje čl. 3 odst. 4 směrnice Rady 2001/23/ES⁽¹⁾ ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů v případě převodu podniku po zahájení úpdkového řízení ohledně majetku převodce podniku podle vnitrostátního práva, který v zásadě nařizuje použití čl. 3 odst. 1 a odst. 3 směrnice 2001/23/ES i pro nároky zaměstnanců na starobní, invalidní nebo pozůstalostní důchody plynoucí ze systémů podnikového nebo mezipodnikového připojištění v případě převodu podniku, takové omezení, ze kterého by plynulo, že nabyvatel neručí za nabývané právní nároky, které se vztahují na dobu trvání zaměstnání před zahájením úpdkového řízení?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Řídí se opatření podle čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2001/23/ES, která jsou nezbytná k ochraně zájmů zaměstnanců ohledně jejich nabytých nebo nabývaných nároků na starobní důchod z podnikového nebo mezipodnikového připojištění v případě převodu podniku po zahájení úpdkového řízení ohledně majetku převodce podniku úrovní ochrany požadované podle čl. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES⁽²⁾ ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele?

3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

Je třeba čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2001/23/ES vykládat v tom smyslu, že opatření nezbytná k ochraně zájmů zaměstnanců ohledně jejich nabytých nebo nabývaných nároků na starobní důchod ze systému podnikového nebo mezipodnikového připojištění byla přijata, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví, že

- závazek poskytnout v budoucnu starobní důchod z podnikového nebo mezipodnikového připojištění zaměstnanci, který je převzat v souvislosti s převodem podniku v úpdku, v zásadě přechází na nabyvatele podniku,
- nabyvatel podniku ručí za nabývané penzijní nároky, jejichž výše je stanovena mimo jiné na základě doby trvání zaměstnání v podniku a odměny v okamžiku splnění pojistné podmínky v rozsahu odpovídajícím počtu odpracovaných let v podniku po zahájení úpdkového řízení,
- instituce, zřízená podle vnitrostátních právních předpisů k pojištění proti platební neschopnosti v tomto případě musí vstoupit do části nabývaných nároků na důchodové zabezpečení, přičemž její výše je stanovena na základě pracovní odměny, kterou zaměstnanec dostával v okamžiku úpdkového řízení a

- ani nabyvatel ani instituce zřízená k pojištění proti platební neschopnosti nejsou odpovědný za zvýšení nabývaných nároků na důchodové zabezpečení, k němuž sice došlo na základě zvýšení pracovní odměny po zahájení úpadečného řízení, avšak pro doby zaměstnání odpracované v podniku před tímto okamžikem,
- zaměstnanec má možnost uplatnit rozdíl v hodnotě svých nabývaných nároků v rámci úpadečného řízení převodce?

4) Je čl. 5 odst. 2 písm. a směrnice 2001/23/ES, v případě, že vnitrostátní právo stanoví použití čl. 3 a 4 směrnice 2001/23/ES také pro případ převodu podniku během úpadečného řízení, použitelný na nabývané penzijní nároky zaměstnanců z podnikového nebo mezipodnikového důchodového připojištění, které sice vznikly již před zahájením úpadečného řízení, ale které vedou ke vzniku nároku zaměstnance na plnění teprve ve chvíli, kdy nastanou skutečnosti rozhodné pro počátek plnění, tedy v době pozdější?

5) V případě kladné odpovědi na druhou nebo čtvrtou otázku:

Vztahuje se minimální úroveň ochrany, kterou musí členské státy zaručit podle článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, také na část nároků na důchodové zabezpečení nabývaných v okamžiku zahájení úpadečného řízení, která vznikla jen z toho důvodu, že pracovní poměr není ukončen v souvislosti s úpadečkem?

6) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Za jakých okolností lze ztráty na dávkách podnikového starobního důchodu, které bývalý zaměstnanec utrpěl z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele, považovat za zjevně nepřiměřené a založit tak povinnost členských států zajistit minimální ochranu podle článku 8 směrnice 2008/94/ES, ačkoli bývalý zaměstnanec obdrží minimálně polovinu dávek, které vyplnou z jeho nabytých penzijních nároků?

7) V případě kladné odpovědi na pátou otázku:

Bude nezbytná ochrana nabývaných nároků zaměstnance na důchodové zabezpečení podle čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2001/23/ES nebo podle čl. 5 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/23/ES – rovnocenná ochraně podle článku 8 směrnice 2008/94/ES – zajištěna také tehdy, když nebude vyplývat z předpisů vnitrostátního práva, ale pouze z přímé použitelnosti článku 8 směrnice 2008/94/ES?

8) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Bude mít článek 8 směrnice 2008/94/ES přímý účinek, kterého se může každý jednotlivý zaměstnanec domáhat před vnitrostátním soudem, i v případě, kdy sice obdržel nejméně polovinu dávek, které vyplývají z jeho nabytých penzijních nároků, ale jeho ztráty utrpěné z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele je nutné považovat za nepřiměřené?

9) V případě kladné odpovědi na osmou otázku:

Je soukromoprávní instituce, která je členským státem – pro zaměstnavatele povinně – určena jako instituce pro pojištění proti platební neschopnosti v oblasti podnikového důchodového pojištění, která podléhá státnímu dohledu nad finančními službami a která z moci veřejného práva vybírá od zaměstnavatelů příspěvky na pojištění proti platební neschopnosti a která může jako orgán veřejné moci vytvářet podmínky pro nucený výkon rozhodnutí prostřednictvím správního aktu, orgánem veřejné moci tohoto členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 283, s. 36.